19/04/2019

Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου: “Ακίνητοι και άσειστοι, κολλημένοι στο κακό!”

/ Ορθόδοξες Προβολές

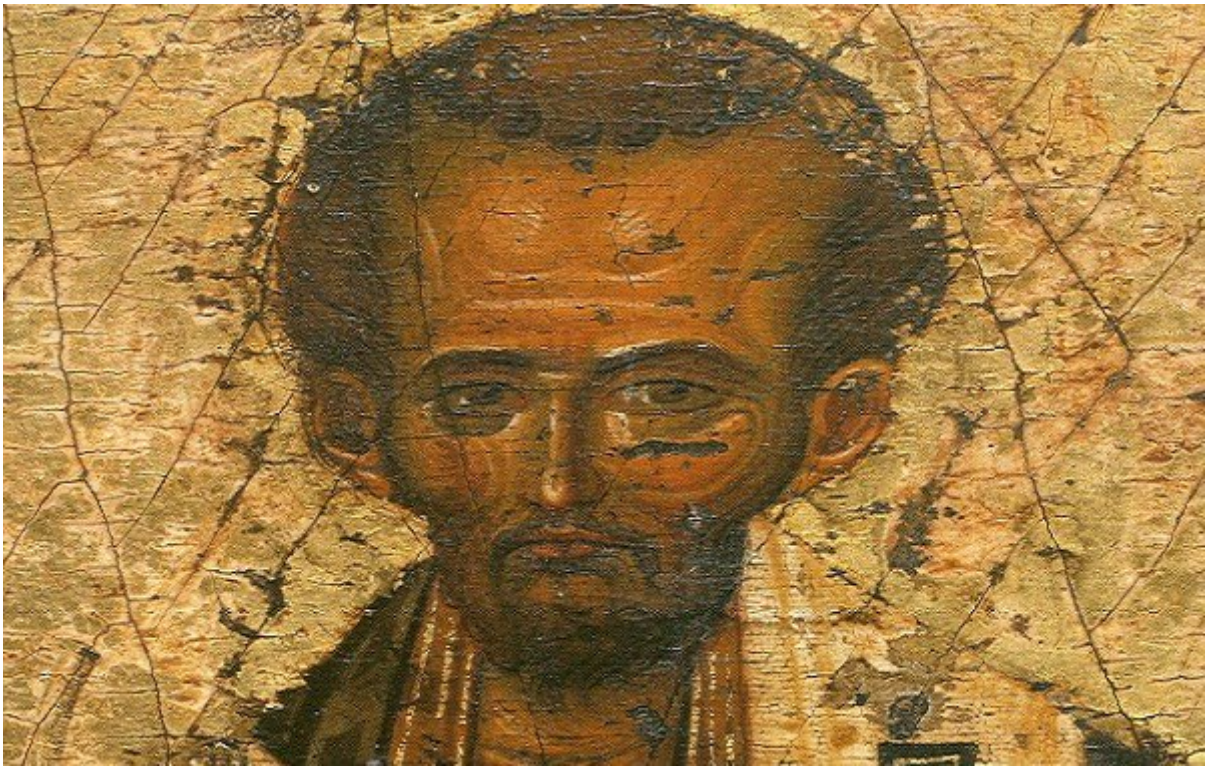

Σκοτάδι εἶναι τό κακό. Θάνατος εἶναι. Νύχτα εἶναι. Μιά κατάσταση τόσο κακή, πού μᾶς κάνει καί δέν βλέπουμε, ἐκεῖνα πού θά ἔπρεπε νά τά βλέπαμε καί δέν κάνουμε τίποτε ἀπό ἐκεῖνα, πού ἦταν τό πιό καλό γιά μᾶς νά τά κάναμε!

Οἱ πεθαμένοι παίρνουν ἄσχημη ὄψη· δυσάρεστη σέ μᾶς· καί γρήγορα βρωμᾶνε.

Τό ἴδιο καί οἱ ψυχές ἐκείνων πού ζοῦν βουτηγμένοι στό κακό. Εἶναι γεμᾶτες βρώμα καί δυσωδία.

Κλειστά τά μάτια. Σφιγμένα τά χείλη. Ἀκίνητοι καί ἄσειστοι, κολλημένοι στό κακό! Ὑπάρχει καί κάτι ἀκόμη χειρότερο.

Γιατί; Γιατί αὐτοί εἶναι, τοὐλάχιστον, καί γιά τά δύο (σῶμα καί ψυχή) νεκροί καί πεθαμένοι. Ἐνῶ κάτι ἄλλοι πού ζοῦν σωματικά, εἶναι γιά τήν ἀρετή καί τό καλό, ἐντελῶς ἀναίσθητοι, ἐντελῶς πεθαμένοι, γεμᾶτοι ζωντάνια στό νά κάνουν τό

κακό!...

Καί πάρε παράδειγμα:

Χτύπα πεθαμένο! Δέν αἰσθάνεται τίποτε. Καί δέν ἀντιδρᾶ καθόλου! Καί ὅπως ἕνα ξύλο ἅμα πάρει φωτιά «καίει», ἔτσι καί ἡ ψυχή πού ἔχασε τήν ζωή, «καίει», ἁπλά καίει. Χωρίς νά μπορεῖ νά ἀντιδράσει στήν φωτιά πού τήν καίει! Καί ὅσο καί ἄν τήν χτυπᾶς ἤ τήν τρυπᾶς, τίποτε δέν καταλαβαίνει, τίποτε δέν τῆς προκαλεῖ πόνο! Καί δέν πέφτει καθόλου ἔξω, αὐτός πού θά εἰπεῖ, ὅτι ὁ ὑποδουλωμένος στό κακό, μπορεῖ νά συγκριθῆ μόνο μέ τρελλό ἤ μεθυσμένο!

Ὅλα αὐτά τά ἔχει τό κακό, ἡ ἁμαρτία. Καί εἶναι ἀπό ὅλα αὐτά κάτι χειρότερο.

Ὁ τρελλός σέ ὅτι κι ἄν κάμει βρίσκει κατανόηση· γιατί τήν κακή του κατάσταση δέν τήν διάλεξε. Δέν εἶναι προαιρέσεως τό νόσημά του, ἀλλά φύσεως. Ἀπό ἄλλη αἰτία τοῦ ἦρθε. Ἀντίθετα, ἐκεῖνος πού ζεῖ μέ τό κακό καί τήν ἁμαρτία, πῶς νά βρεῖ κατανοηση; πῶς νά τοῦ δείξει κανείς συμπόνια;

Ἀπό ποῦ μᾶς ξεφύτρωσε τό κακό;

Πῶς κατάντησαν τόσο ἄνθρωποι στό κακό;

Ἀπό ποῦ; Μέ ἐρωτᾶς; Πές το μου σύ: Ἀπό ποῦ μᾶς ξεφύτρωσαν τόσες ψυχικές ἀρρώστιες; Ἀπό ποῦ ἔρχεται ἡ φρενοβλάβεια; Ἀπό ποῦ ἡ ἀναισθησία; Ὄχι ἀπό τήν χαλάρωση τοῦ πνευματικοῦ μας ἀγώνα;

Καί ἄν ἀκόμη καί τά σωματικά μας νοσήματα ξεκινᾶνε ἀπό δικά μας λάθη, ἀπό δική μας κακή διάθεση καί κακή ἐπιλογή, πόσο πιό πολύ σέ κακή μας προαίρεση καί ἐπιλογή, ὀφείλονται τά ψυχικά καί πνευματικά μας ἀρρωστήματα.

Πῶς μᾶς κόλλησε ἡ μέθη; Ὄχι ἐπειδή δέν φροντίσαμε νά συγκρατήσουμε τίς ὀρέξεις μας; Κάτι ἀνάλογο συμβαίνει καί μέ ὅλα τά ψυχικά μας πάθη-ἀρρωστήματα. Ἀρχίζουν. Ἐμεῖς δέν φροντίζομε νά τά χαλιναγωγήσουμε, νά τά κόψουμε, καί μετά ριζώνουν καί γίνονται τόσο δυνατά, πού ἡ δύναμη ἡ δική μας δέν ἀρκεῖ πιά νά τά ξεριζώσει.

Γι᾽ αὐτό, ἀδελφοί μου, σᾶς παρακαλῶ: ὅσο εἶσθε ἀκόμα καλά, μή διστάζετε νά ἀναλάβετε κάθε κόπο, προκειμένου νά καταντήσετε νά σᾶς πιάσει ἡ πνευματική νύστα, πού κάνει τόν κάθε ἄνθρωπο νά χάνει κάθε ὄρεξη γιά

ζωή πνευματική· γιά ἀγώνα, ἀνάμεσα στό καλό καί στό κακό.

Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος

(Εἰς τήν Α’ πρός Θεσσαλονικεῖς, Ὁμιλία θ’, γ’)

Περιοδικὸ Λυχνία, Ἱ. Μ. Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης, τεῦχος Νοεμβρίου – Χρ.Ἔκδοσης: 2010

Εκ του ιστοτόπου Ιερού Ναού Αγίας Ζώνης Πατησίων